

Գր. Վ. Գարանաղցի 1612ին Վ. Պոլես
 եկած էր Տրապիզոնի վրայէն, երբ իրեն մտերիմ
 երկու քահանաներ եկան ըսին, թէ Գր. Վ. Վե-
 սարացի նոյն 1612ին Յովհ. Խուլը պաշտօնանկ
 ընել տուած եւ դարձեալ Պատրիարք եղած է,
 եւ խստիւ արգելած է որ թէ իրեն (Գարանաղ-
 ցւոյն) հետ եւ թէ Խուլին հետ բնաւ մէկը
 յարաբերութիւն չունենայ. եւ վայ անոր՝ որ
 առանց իր հրամանին «սեւագլուխ», մը կ'ընդունի
 կամ քովը կ'երթայ ոչ միայն ի Վ. Պոլես, այլ
 ամէն տեղ՝ թէ յԱնատոլու եւ թէ ի Ռուսիի:
 Ասոնք խորհուրդ կու տան Գարանաղցւոյն՝ եր-
 թալ բնակիլ խօճա խանը, մինչեւ որ Պա-
 տրիարքի տրամադրութիւնն իմանան: Քահանա-
 ները Պատրիարքին կ'երթան, որ կ'ըսէ իրենց.
 «Չեր աղան եկած է. գացի՞ք քովը»: Ասոնք
 չգիտնալ եւ առաջին անգամ իրմէ լսած կը
 ձեւացընեն. կը հարցընեն՝ թէ ո՞ր եկեղեցին կը
 հրամայէ որ իջեւանի: «Թէպէտ անոր Պոլես
 դռնալուն կամք չունէի, կ'ըսէ Պատրիարքը,
 բայց քանի որ եկած է, թող ինձի գայ, ես կ'ո-
 րոշեմ»: Գարանաղցին, որ անցեալին մէջ արդէն
 ընդհարումներ ունեցած էր Պատրիարքին հետ,
 գրական նուէրներով (եկեղեցական գիրք մը եւ
 Գիօնեսսիոսի մեկնութիւնը,) կը ներկայանայ անոր,
 բայց ցուրտ ընդունելութիւն կը գտնէ: Պա-
 տրիարքը կը կշտամբէ զինքը Պոլես եկած ըլլա-
 լուն համար, կ'ըսէ. քահանաները եւ ժողո-
 վուրդը կը տրտնջեն թէ հազիւ իրենց ընտանիքը
 կրնան կերակրել, ուրիշներն ինչպէս պահեն: